

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Α ΛΥΚΕΙΟΥ

2015-16

16/4/2015

ΟΡΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

Ανεργία: Ονομάζεται η κατάσταση στην οποία ο άνθρωπος, ενώ είναι ικανός και πρόθυμος να ασχοληθεί με μία εργασία, δυσκολεύεται στην εύρεση της.

Α.Ε.Π.(Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν):Είναι το σύνολο των προϊόντων, υλικών και άυλων που παράχθηκαν μέσα σε ένα έτος και μετριέται σε χρηματικές μονάδες.

Βιοτικό Επίπεδο: χαρακτηρίζεται ως το επίπεδο ποιότητας και ευημερίας της ζωής του ανθρώπου.

Έλλειμμα: Είναι η διαφορά ανάμεσα στις δαπάνες και τα έσοδα σε μια συγκεκριμένη περίοδο.

Ρευστότητα: Είναι η ευκολία με την οποία ένα χρηματοοικονομικό προϊόν ή ένα περιουσιακό στοιχείο μπορεί να πωληθεί και να μετατραπεί σε μετρητά. Επηρεάζει την προσφορά και τη ζήτηση καθώς μπορεί να προκαλέσει διαταραχές στην αγορά.

Φ.Π.Α.(Φόρος Προστιθέμενης Αξίας):Είναι ένας φόρος με τον οποίο ο καταναλωτής πληρώνει για την αγορά προϊόντων και αποδίδεται άμεσα στο κράτος.

ΟΡΙΣΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Ορισμός οικονομικής κρίσης: Η οικονομική κρίση είναι μια διαταραχή στις χρηματοπιστωτικές αγορές στις οποίες οι

λανθασμένες επιλογές και τα προβλήματα οικονομικού κινδύνου αυξάνονται με αποτέλεσμα να αδυνατούν να διοχετεύσουν τα κεφάλαιά τους σε παραγωγικές επενδύσεις και σε αποδοτικούς τομείς. Μια οικονομική κρίση μπορεί να οδηγήσει μια οικονομία μακριά από την ισορροπία και να στρέψει σε μια καθοδική πορεία τους δείκτες της οικονομικής ανάπτυξης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΟΥ 1827

Η πρώτη επίσημη ελληνική πτώχευση μας πηγαίνει πίσω στο 1827, πριν ακόμη αναγνωριστεί το «Βασίλειον της Ελλάδος», όταν η ελληνική διοίκηση του Ιωάννη Καποδίστρια αδυνατεί να πληρώσει τα τοκοχρεολύσια των «δανείων της Ανεξαρτησίας». Αποτέλεσμα αυτής της πτώχευσης ήταν οι δανειστές μας, που ήταν οι μεγάλες Δυνάμεις της εποχής, να επιβάλλουν στην Ελλάδα το θεσμό της βασιλείας και τον Όθωνα ως πρώτο βασιλιά των Ελλήνων. Έκτοτε το ελληνικό αστικό κράτος θα κηρύξει πτώχευση τρεις ακόμη φορές, το 1843, το 1893 και το 1932.

ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΟΥ 1843

Το 1843 ήταν ένα σκληρό έτος για το Ελληνικό Κράτος. Στις 12 Σεπτεμβρίου υπογράφηκε ένα μνημόνιο μεταξύ Ελλάδας και των τριών <<προστάτιδων>> χωρών (Αγγλία, Γαλλία και Ρωσία) και είχε ως αποτέλεσμα την κατάργηση της μοναρχίας των Βαυαρών του Όθωνα.

Τα ταμεία ήταν εντελώς άδεια. Τα ετήσια συνολικά έσοδα του κράτους υπολογίζονταν περίπου σε 14 εκατομμύρια δραχμές της εποχής. Το μισό ποσοστό των εσόδων χρειαζόνταν για την αποπληρωμή των δανείων. Οι μοναρχικές κυβερνήσεις προσπάθησαν να πετύχουν διακανονισμό, αλλά δεν τα κατάφεραν. Τον Ιούνιο του 1843 έπρεπε να καταβληθεί η ετήσια δόση του δανείου. Η κυβέρνηση ανταποκρίθηκε με επιβολή αυστηρής λιτότητας και αιματηρούς φόρους. Με αποτέλεσμα απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων, περικοπή συντάξεων και μισθών.

Την 3η Σεπτεμβρίου 1843 όταν υπογραφόταν στο Λονδίνο η συμφωνία, ο λαός της Αθήνας περικύκλωσε το παλάτι του Όθωνα, ο οποίος αναγκάστηκε να αποδεχθεί τη θέσπιση συντάγματος και το Μάρτιο του 1844 να καθιερωθεί Συνταγματική Μοναρχία στην Ελλάδα.

ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ 1893

Στις 3 του Μάη το 1892, μετά από εκλογές, το κόμμα του Χ. Τρικούπη εκλέγεται για να κυβερνήσει την Ελλάδα. Η νέα κυβέρνηση παρουσιάστηκε στη Βουλή με ένα σκληρό πρόγραμμα περικοπών στις δημόσιες δαπάνες ενώ ταυτόχρονα επιβλήθηκε βαρύτατη φορολογία και σύναψη δανείων με τράπεζες του εξωτερικού, κυρίως για την οικοδόμηση μεγάλων έργων. Τα μέτρα όμως αυτά επιβάρυναν ιδιαίτερα τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα.

Η οικονομική κατάσταση όμως δεν βελτιωνόταν. Η Ελλάδα βρέθηκε να περνάει μια έντονη οικονομική κρίση που τελικώς οδήγησε στην χρεοκοπία. Αίτια της ήταν κυρίως η αδυναμία της χώρας να πληρώσει τα μεγάλα δάνεια που έπαιρνε χωρίς μέτρο, καθώς και η πολιτική αστάθεια. Επίσης η απειρία του Τρικούπη δεν βοήθησε την κατάσταση, την ίδια ώρα που την χώρα έπληττε και η κρίση της σταφίδας.

Ως αποτέλεσμα των παραπάνω, τα λαϊκά στρώματα άρχισαν τις κινητοποιήσεις, αυξήθηκε η εγκληματικότητα και η μετανάστευση και ορίστηκαν υψηλά επιτόκια για τα δάνεια. Έτσι η χώρα μας στις 10 Δεκεμβρίου 1893 κηρύσσεται από τον Χ. Τρικούπη σε κατάσταση πτώχευσης. Γνωστή είναι η φράση του, « Δυστυχώς επτωχεύσαμεν»

Μετά από την είδηση της χρεοκοπίας της Ελλάδας, οι δανειστές μας ζητούν επιτακτικά την επιβολή διεθνούς οικονομικού ελέγχου. Στη συνέχεια η ΔΟΕ αναλαμβάνει την διαχείριση των εσόδων του ελληνικού κράτους.

Ο Τρικούπης μετά τα γεγονότα αυτά παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία και στις επόμενες εκλογές δεν κατάφερε καν να εξασφαλίσει μία έδρα στη Βουλή.

Σιγά σιγά και με πολλή προσπάθεια η χώρα κατάφερε σταδιακά από το μηδέν να ξεπεράσει την κρίση και να σταθεί ξανά στα πόδια της.

Η ΠΤΩΧΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΤΟ 1932

Η πτώχευση της Ελλάδας το 1932 έγινε επίσημα τον Μάιο του 1932 με την κήρυξη της παύσης πληρωμών από την Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου, ως αποτέλεσμα της διόγκωσης του εξωτερικού χρέους της χώρας λόγω της διεθνούς οικονομικής κρίσης και της μείωσης των εξαγωγών. Οι διεθνείς αιτήσεις του Ελευθερίου Βενιζέλου για την στήριξη της Ελλάδας στις δανειακές της υποχρεώσεις δεν είχαν θετικό αποτέλεσμα, με συνέπεια να εγκαταλειφθεί ο κανόνας του χρυσού, ραγδαία υποτίμηση και επακόλουθη χρεοκοπία.

Η μεγάλη διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση ξεκίνησε με την αδυναμία της Γερμανίας να συνεχίσει να εξυπηρετεί τις δυσβάσταχτες οικονομικές τις υποχρεώσεις από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και εντάθηκε με την κατάρρευση των τιμών των μετοχών στο Αμερικάνικο Χρηματιστήριο της Γουόλ Στριτ. Η οικονομία της Ελλάδας βρέθηκε αμέσως υπό πίεση, καθώς μειώθηκαν δραστικά οι εξαγωγές της (καπνά και άλλα γεωργικά προϊόντα), όπως επίσης και τα εμβάσματα από τους Έλληνες της Αμερικής που εκείνη την εποχή ήταν σημαντικός οικονομικός παράγοντας για την χώρα. Οι δύο αυτές δυσμενείς εξελίξεις επιδείνωσαν το εξωτερικό

ισοζύγιο συναλλαγών, ασκώντας αφόρητες πιέσεις στην δραχμή. Ο Βενιζέλος αποφάσισε να δώσει την μάχη της δραχμής: αν η δραχμή δεν παρέμενε ισχυρή έναντι της στερλίνας και των άλλων νομισμάτων, θα του ήταν αδύνατο να εξυπηρετήσει το ήδη διογκωμένο δημόσιο χρέος. Αν δηλαδή γινόταν η υποτίμηση της δραχμής, τότε το εξωτερικό χρέος σχεδόν θα διπλασιαζόταν. Η Βενιζελική πολιτική της διατήρησης των υφιστάμενων νομισματικών ισορροπιών ανάγκαζαν την Τράπεζα της Ελλάδος να χρησιμοποιεί τα αποθέματα της σε χρυσό και συνάλλαγμα για να στηρίζει την δραχμή. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να εξανεμιστούν πολύ σύντομα τα μικρά αποθεματικά της, φέρνοντας το οικονομικό επιτελείο της Ελλάδας στις αρχές του 1932 σε πολύ δύσκολη θέση. Παράλληλα το κράτος φοροολογούσε τις εισαγωγές και μείωνε τις δραχμές στην Αγορά, προσπαθώντας να ελέγξει τις συνεχείς κερδοσκοπικές πιέσεις που δεχόταν η Ελλάδα. Η μόνη πιθανή λύση από το διαφαινόμενο αδιέξοδο, ήταν ο εξωτερικός δανεισμός, όχι πια για χρηματοδότηση έργων, αλλά για την στήριξη της δραχμής με ξένο συνάλλαγμα.

Τον Μάρτιο συνεδρίασε στο Παρίσι η Δημοσιονομική Επιτροπή όπου ανάμεσα στα άλλα, θα συζητιόταν και το θέμα της Ελλάδας. Στο τρίμηνο που είχε περάσει ουσιαστικά όλες οι εξαγωγές της Ελλάδας είχαν "παγώσει" και η τράπεζα της Ελλάδος είχε δώσει το 1/3 των αποθεματικών της σε συνάλλαγμα στο κράτος έτσι ώστε αυτό να αντεπεξέλθει στις δανειακές υποχρεώσεις του.

Ο τρόπος παρουσίασης των Ελληνικών προβλημάτων και αναγκών από τον ίδιο τον Ελευθέριο Βενιζέλο δεν έπεισε την Δημοσιονομική Επιτροπή, που θεώρησε ότι η Ελλάδα δεν έκανε καμία θυσία, αντιθέτως ήθελε να μεταβιβάσει τα προβλήματα της στους πιστωτές της. Ο Ελευθέριος Βενιζέλος συνέχισε να ζητά απεγνωσμένα βοήθεια τον Απρίλιο του 1932 στο Συμβούλιο της Κοινωνίας των Εθνών από τους υπουργούς Εξωτερικών της Βρετανίας και της Γαλλίας, χωρίς όμως κάποιο χειροπιαστό αποτέλεσμα, εκτός από αόριστες υποσχέσεις και ευχολόγια. Δεν υπήρχε πλέον χρόνος για διαπραγματεύσεις και αναμονή.

Την Τετάρτη 27 Απριλίου 1932, η Ελλάδα εγκατέλειψε επισήμως τον «κανόνα του χρυσού». Η δραχμή υποτιμήθηκε ραγδαία και στις 5 Μαΐου η ισοτιμία της με την στερλίνα έπεσε από τις 456 δραχμές στις 539. Τον ίδιο μήνα το κράτος επισημοποίησε την χρεοκοπία του κηρύσσοντας παύση πληρωμών.

ΚΡΙΣΗ ΤΟΥ 2010

Όταν μιλάμε για οικονομική κρίση μιλάμε για μια διαρκή εξασθένηση των οικονομικών δραστηριοτήτων. Οικονομικές δραστηριότητες είναι για παράδειγμα οι επενδύσεις που γίνονται από μια χώρα, τα προϊόντα που εισάγουν και εξάγει η κάθε χώρα κ.α. Η πιο σημαντική δραστηριότητα είναι οι επενδύσεις οι οποίες έχουν σημαντική επιρροή στην οικονομία της χώρας αφού όταν αυτές μειώνονται οι οικονομία εξασθενεί αντίστοιχα, ενώ όταν αναπτύσσεται συμπαρασύρει και την οικονομία της χώρας προς την ίδια κατεύθυνση.

Γενικότερα όταν αναφερόμαστε στην κρίση χρέους εννοούμε την όλο και αυξανόμενη μείωση της οικονομίας και όταν υπάρχει οικονομική κρίση σε μια χώρα υπάρχει ανεργία μείωση μισθών κ.α. που είναι επιβαρυντικά για τον κάθε πολίτη ξεχωριστά.

Η ελληνική οικονομική κρίση αποτελεί κυρίως κρίση ολόκληρης της Ευρωζώνης. Στα τέλη του 2009 το ελληνικό χρέος καθίσταται μη βιώσιμο και η ελληνική κυβέρνηση του τότε κυβερνώντος Γεώργιου Παπανδρέου αδυνατεί να δανειστεί με έλλογα επιτόκια από τις αγορές με αποτέλεσμα να γίνει η στάση πληρωμών του Ελληνικού Δημοσίου. Για να ανατραπεί αυτό το αρνητικό κλίμα που δημιουργήθηκε στη χώρα η κυβέρνηση στράφηκε προς κάποιους

θεσμούς (ΔΝΤ,ΕΚΤ,ΕΕ). Τότε οι θεσμοί αυτοί πρότειναν στην κυβέρνηση ένα πρόγραμμα το γνωστό Μνημόνιο 1 (23 Απριλίου 2010) το οποίο παρά τις μεταρρυθμίσεις που γίνανε και παρά τις καταστροφικές συνέπειες που είχε τόσο για τον Έλληνα πολίτη (ανεργία, πολύ μικροί μισθοί κ.λ.π.) αλλά και για την χώρα (οικονομική υποβάθμιση κ.α.) δεν κατάφερε να «σώσει» την οικονομία της χώρας με αποτέλεσμα τα πράγματα να γίνουν ακόμη χειρότερα.

ΑΙΤΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Τα τελευταία χρόνια η χώρα μας περνάει μία από τις δυσκολότερες οικονομικές κρίσεις που την έχουν πλήξει ως τώρα. Η λήψη μέτρων, η εκλογή διαφορετικών αντιπροσώπων στη βουλή, τα μνημόνια και όσες άλλες κινήσεις έγιναν για την βελτίωση της οικονομικής κατάστασης στην Ελλάδα δυστυχώς δεν κατάφεραν να μας βγάλουν από τη θέση που βρισκόμαστε. Η κρίση όμως αυτή δεν συνέβη από τη μία μέρα στην άλλη. Έχει τις ρίζες της στα παλαιότερα χρόνια.

Η οικονομική κρίση της Ελλάδας έχει βαθιές ρίζες. Το πρόβλημα πολλοί λένε ότι ξεκινά από την κακή διαχείριση της οικονομίας από τα 2 κόμματα που κυβέρνησαν την Ελλάδα εναλλάξ μετά την κατάρρευση της χούντας το 1974, χωρίς να σημαίνει πως τα υπόλοιπα κόμματα είναι άμοιρα ευθυνών. Γεγονός είναι ότι μέχρι

το 2004 η χώρα κατάφερε να βρεθεί στις 29 περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου. Όπως ήταν φυσικό η παγκόσμια οικονομική κρίση του 2008 θα έφτανε και στην Ελλάδα όπως και έγινε μετά από ένα χρόνο. Ποια τα αίτια αυτής της τραγικής κατάστασης που έχει φέρει την Ελλάδα στα πρόθυρα της πτώχευσης;

Το πρόβλημα άρχισε το 1981 όπου η τότε κυβέρνηση προσπάθησε και κατάφερε να μειώσει την ανεργία σε μεγάλα επίπεδα ακλουθώντας όμως την πολιτική της πρόσληψης στο δημόσιο τομέα και της πληρωμής τους με δανικά. Χιλιάδες κομματικά στελέχη και μη, προσλαμβάνονται σε όλες της δημόσιες υπηρεσίες του κράτους, πολιτική που βρήκε άξιους μιμητές σε όλου τους πολιτικούς χώρους. Με μια μεσολάβηση όχι απαραίτητα από υπουργό αλλά ακόμα και από κάποιο κατώτερο στέλεχος του κόμματος μπορούσε κάποιος να διοριστεί μόνιμος η προσωρινός υπάλληλος οποιασδήποτε δημοσίας υπηρεσίας.

Ένα άλλο αίτιο αυτής της κρίσης ήταν και πολιτική διαφθορά και αδιαφάνεια των συναλλαγών, πράγμα που συμβαίνει σε πολλές χώρες με αναθέσεις μεγάλων οικονομικών έργων σε επιχειρηματίες, κυβερνητικούς φίλους και άλλους παράγοντες, που για την ανάθεση του έργου έδωσαν και δίνουν ακόμα μεγάλα χρηματικά ποσά κάτω από το τραπέζι στους μεσολαβητές κυβερνητικούς υπαλλήλους. Τα σκάνδαλα της πολιτικής διαφθοράς στην Ελλάδα αποτέλεσαν τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων τα τελευταία 30 χρόνια με αποπομπές ακόμα και υπουργών. Δεν χρειάζεται φυσικά να αναφερθούμε εκτενώς στις υπέρογκες εξοπλιστικές δαπάνες που πραγματοποιήθηκαν με γνώμονα την ασφάλεια της χώρας και την ισορροπία δυνάμεων και κατέληξαν στην κατασπατάληση δημοσίου χρήματος για την αγορά αχρήστων και πανάκριβων όπλων.

Αλλά ας περάσουμε σε ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που αποτελεί και ένα από τα κυριότερα αίτια της κρίσης, την φοροδιαφυγή . Από την εποχή της ίδρυσης του ελληνικού κράτους η φοροδιαφυγή αποτελεί ένα πάγιο καθεστώς στην Ελλάδα. Φυσικά η φοροδιαφυγή δεν γίνεται τόσο από την εργατική τάξη αλλά κυρίως από τα οικονομικά εύρωστα κοινωνικά στρώματα και ειδικότερα από επιχειρήσεις και επιχειρηματίες και επαγγελματίες όλων των κλάδων.

Ένα άλλο γεγονός που έχει συνεισφέρει στην κρίση ήταν και ο ανεξέλεγκτος δανεισμός από τις τράπεζες. Με την εμφάνιση της πιστωτικής κάρτας ο έλληνας άρχισε να ξοδεύει ανεξέλικτα, με αποτέλεσμα δισεκατομμύρια να χαθούν από αυτούς τους δανεισμούς εφόσον πολλοί αδυνατούσαν να πληρώσουν τις δόσεις. Χιλιάδες αυτοκίνητα και σπίτια κατασχέθηκαν από αδυναμία αποπληρωμής των δανείων .

Αλλά εκτός από την εσωτερική κακοδιαχείριση της οικονομίας ας μην ξεχνάμε και ένα άλλο βασικότερο αίτιο της σημερινής κρίσης που έχει πλήξει την Ελλάδα, είναι και η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Το φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης έπληξε την Ελλάδα όπου πολλές επιτηρήσεις τοπικές και ξένες προτίμησαν επενδύσεις σε φτηνές αγορές στις χώρες με φτηνό εργατικό δυναμικό, παρόλο που ο μέσος μισθός στην Ελλάδα είναι από τους χαμηλότερους στην δυτική Ευρώπη. Πολλοί έλληνες επιχειρηματίες έφτιαξαν εργοστάσια στις βαλκανικές χώρες και χιλιάδες τοπικές επιχειρήσεις έκλεισαν.

Δεν θα ξεχάσουμε όμως να αναφέρουμε και τις επιπτώσεις της ΕΕ και του ευρώ στην ελληνική αγροτική κυρίως οικονομία, όπως για παράδειγμα την επιδότηση για κλείσιμο του εργοστασίου παραγωγής ζάχαρης στη Λάρισα ή το θάψιμο χιλιάδων τόνων φρούτων.

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

Η κρίση χρέους που μάστιξε και μαστίζει ακόμα πολλές ευρωπαϊκές χώρες είχε ως αποτέλεσμα την ανεργία πολλών ατόμων στην Ελλάδα και αργότερα απέφερε την φτώχεια σε πολλές ελληνικές οικογένειες, πολλές από τις οποίες στις μέρες μας ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας.

Τα πιο βασικά προβλήματα που επέφερε η οικονομική κρίση στην Ελλάδα είναι τρία και είναι τα εξής:

- Η ανάπτυξη των ανισοτήτων στο εσωτερικό των χωρών.

- Η ανισοτιμία στην κάλυψη της κοινωνικής προστασίας αλλά και υγείας.
- Η οικολογική υποβάθμιση αλλά και η κάλυψη των επειγόντων ζητημάτων που αφορούν τις κλιματικές αλλαγές.
- Και τελευταίο και πιο ακραίο από τα αποτελέσματα είναι το γεγονός πως πολλοί έλληνες πολίτες αφού κατάλαβαν πως τα οικονομικά τους πήγαιναν από το κακό στο χειρότερο καταλήξανε στην αυτοκτονία πιστεύοντας πως αυτό θα ήταν το καλύτερο για αυτούς αυτή τη δύσκολη για αυτούς οικονομικά στιγμή.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Μετά από τόσα χρόνια οικονομικής κρίσης η Ελλάδα έφτασε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας και ειδικά φέτος το καλοκαίρι έφτασε πιο κοντά από ποτέ στο να χρεοκοπήσει καθώς και να βγει από την Ευρωζώνη. Επίσης καθώς διένυε την καταστροφική αυτή κρίση η Ελλάδα έμεινε πίσω σε διάφορους τομείς όπως στον συνταξιοδοτικό.

Αυτή η κρίση αποτελεί καταστροφικό παράγοντα τόσο για την παλιά γενιά αλλά κυρίως για την νέα ,αφού παρατηρούμε πολλούς νέους να μένουν άνεργοι παρά τα πτυχία που έχουν αποκτήσει, καθώς δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας για να τους προσλάβουν.

Η χώρα μας δοκιμάζεται στις μέρες μας πολύ έντονα από την οικονομική κρίση και σαν να μην έφτανε αυτό, ήρθε να προστεθεί και το προσφυγικό ζήτημα. Η Ελλάδα δείχνει μεγάλη αλληλεγγύη στους πρόσφυγες σε αντίθεση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Το μόνο καλό μεταξύ άλλων που επέφερε αυτή η κρίση χρέους είναι ότι οι περισσότεροι έλληνες πολίτες μετά από αυτή την κρίση δεν είχαν αυτό το υπερκαταναλωτικό πνεύμα που είχαν και πριν από αυτή.

1. Αθανασίου Μαρία
2. Βούλγαρης Δημήτρης
3. Δημουλάκης Κωνσταντίνος
4. Εμμανουήλ Σταυρούλα
5. Θεοδώρου Αντώνης
6. Κελεπούρη Κωνσταντίνα
7. Κολονιώτη Νικολέτα
8. Κομποθανάση Κατερίνα
9. Κοντογιάννη Σοφία
10. Κουκαρή Μαρία
11. Κρυσταλλόγιαννης Ευθύμης
12. Κρυσταλλόγιαννης Νίκος
13. Κωνσταντάγκας Θανάσης
14. Λορίδα Αργυρώ
15. Λουκάς Χρήστος
16. Μιχαλόπουλος Γιάννης
17. Πανουργιάς Ανέστης
18. Ρουσόδημος Δημήτρης

19. Σκουρτανιώτης Γιάννης
20. Σπυροπούλου Αναστασία
21. Σταμούλος Στέφανος
22. Στραφιώτη Μαρία
23. Σφακιανός Γιώργος
24. Τριανταφύλλου Βασίλης
25. Τσελίκας Ιάκωβος
26. Ψυχογιός Παντελής